

Prof. dr hab. Lidia Zacharko
Wydział Prawa i Administracji
Instytut Nauk Prawnych
Uniwersytet Śląski

Recenzja

Rozprawy doktorskiej Pani mgr Katarzyny Hady- Głowiak nt. Administracyjno-prawne aspekty audytu wewnętrznego w administracji samorządowej, Kraków 2025, ss.370.

W wykonaniu uchwały Rady Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie z dnia 23 września 2025 r. dotyczącej powołania mnie jako recenzenta rozprawy doktorskiej mgr Katarzyny Hady- Głowiak mam przyjemność przedłożyć ocenę rozprawy doktorskiej mgr Katarzyny Hady- Głowiak nt. *Administracyjno-prawne aspekty audytu wewnętrznego w administracji samorządowej*, Kraków 2025, ss.370, przygotowanej pod naukowym kierownictwem dr hab. Magdaleny Małeckiej- Łyszczek, prof. UEKr.

1. Uwagi ogólne

Na wstępie należy zwrócić uwagę na dobry wybór i uzasadnienie tematu przez Doktorantkę. Tematyka i treść rozprawy podejmują ważne i złożone zagadnienia istotne dla teorii prawa administracyjnego, prawa finansowego jak i dla praktyki.

Prezentowana tematyka, w zaproponowanej formule i określonym polu badawczym, nie stanowiła szerszego przedmiotu zainteresowania w doktrynie prawa administracyjnego.

Zgodnie z art. 186 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1571) – cyt. dalej jako pwsin stanowi, iż stopień doktora nadaje się osobie, która posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera albo równorzędny lub posiada dyplom, o którym mowa w art. 326 ust. 2 pkt. 2 lub art. 327 ust. 2, dający prawo do ubiegania się o nadanie stopnia doktora w państwie, w którego systemie szkolnictwa wyższego działa uczelnia, która go wydała.

Art. 187 ust. 1 i 2 pwsin stanowi, że rozprawa doktorska prezentuje *ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w dyscyplinie albo w dyscyplinach oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej*. Przedmiotem rozprawy doktorskiej jest oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, oryginalne rozwiązanie w zakresie zastosowania wyników własnych badań naukowych w sferze gospodarczej lub społecznej albo oryginalne dokonanie artystyczne.

W celu dokonania rzetelnej oceny walorów naukowych przedłożonej dysertacji, przedstawiam szczegółową analizę zasadniczych elementów tej pracy, wśród których znajdują się: zastosowana metodologia i metody badawcze, konstrukcja pracy, merytoryczna treść rozważań oraz ocena pracy pod kątem wymogów prawa autorskiego.

2. Zastosowana metodologia i metody badawcze

Ocena zastosowanej metodologii i doboru metod badawczych służących jej realizacji wymaga odniesienia się do sformułowanych założeń pracy, podstawowych i szczegółowych problemów badawczych, podlegających weryfikacji hipotez i tez.

Lektura *Wprowadzenia* ocenianej dysertacji wskazuje, że wyartykułowane przez Doktorantkę cele stanowią w istocie połączenie z zadaniami badawczymi. Osiągnięcie tego celu powiązane jest z potrzebą udzielenia odpowiedzi na kilka kluczowych pytań.

– Czy audyt wewnętrzny pomaga w funkcjonowaniu administracji samorządowej, czy też jest zbędny?

- Czy kierownictwo jednostek administracji samorządowej oraz pracownicy tych jednostek są świadomi, że audyt przyczynia się do zwiększenia szybkości i efektywności funkcjonowania jednostki, m.in. poprzez ocenę funkcjonowania procesu wydawania decyzji administracyjnych i prowadzonych postępowań?
- Czy kierownictwo jednostek administracji samorządowej zapewnia niezależność i obiektywność komórek audytu, a pracownicy realizują zalecenia audytora wewnętrznego?
- Czy kierownictwo jednostek samorządu terytorialnego oraz pracownicy tych jednostek są świadomi, że audyt wewnętrzny może przyczynić się do ulepszenia komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej w postępowaniach administracyjnych i usprawnienia funkcjonowania jednostki?
- Czy audyt może wpływać na eliminację lub minimalizację ryzyk występujących w postępowaniach administracyjnych?

Cele te są wyraźnie ukierunkowane na analizę istniejącego stanu rzeczy, w tym zwłaszcza stanu normatywnego.

Zasadnicza teza pracy sprowadza się do stwierdzenia, iż audyt wewnętrzny na stopniach samorządu terytorialnego może przyczynić się do usprawnienia funkcjonowania administracji oraz zwiększenia szybkości, jakości i efektywności prowadzonych postępowań administracyjnych.

Jak konstatuje Autorka, wyniki badań potwierdziły, iż audytu wewnętrznego w administracji samorządowej nie traktuje się z należytą starannością i uwagą oraz nie przypisuje mu się właściwej roli, w obszarze udoskonalenia funkcjonowania i zarządzania tymi jednostkami.

Autorka analizuje przedstawione wyżej zadanie badawcze głównie metodą analizy formalno-dogmatycznej polegającej na egzegezie materiału normatywnego, uzupełniając ją realizmem prawniczym. Właściwy dobór metod badawczych został zdeterminowany przez cel pracy, a metodologia przyjęta w pracy uwzględnia jej swoisty charakter. Nadto w pracy wykorzystano metodę prawnoporównawczą, gdzie przedstawiono rozwiązania prawne w zakresie audytu wewnętrznego w wybranych krajach europejskich oraz metodę empiryczną, która znalazła odzwierciedlenie w przeprowadzonych ankietach, analizie danych statystycznych czy przywołanych licznych wyrokach sądów administracyjnych.

Zatem zastosowane w dysertacji metody badawcze uważam za słuszne i prawidłowe.

3. Szczegółowe uwagi merytoryczne

Rozprawa składa się ze wstępu przedstawiającego przedmiot pracy, jej tezy, metod badań zastosowanych przez Autorkę oraz czterech rozdziałów merytorycznych i zakończenia stanowiącego ogólną syntezę pracy. Każdy rozdział zawiera syntetyczne podsumowanie prezentowanego tematu i uwagi *de lege ferenda*.

Rozdziały pracy zostały zaplanowane prawidłowo, zgodnie z zasadami pragmatyzmu naukowego. Struktura pracy została dostosowana do celu pracy. Celem pracy jest przedstawienie zagadnienia administracyjno-prawnych aspektów audytu wewnętrznego w jednostkach samorządu terytorialnego.

Pracę otwiera dobrze skonstruowany rozdział I prezentujący analizę podstawowej siatki pojęć i terminów ustawowych, tj. pojęcie i genezę audytu wewnętrznego oraz pojęć pokrewnych: pojęcie administracji publicznej, pojęcie samorządu terytorialnego i specyfiki statusu jednostek samorządu terytorialnego wraz z przedstawieniem modeli zarządzania publicznego.

Kluczowym pojęciem jest pojęcie audytu, które jak podkreśla Autorka posiada definicję ustawową. Zgodnie z art. 272 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1530 ze zm.) audyt wewnętrzny jest działalnością niezależną i obiektywną, której celem jest wspieranie ministra kierującego działem lub kierownika jednostki w realizacji celów i zadań przez systematyczną ocenę kontroli zarządczej oraz czynności doradcze. Ocena, o której mowa w ust.1, dotyczy w szczególności adekwatności, skuteczności i efektywności kontroli zarządczej w dziale administracji rządowej lub jednostce.

Należy zwrócić uwagę na słowo audyt wywodzące się z języka łacińskiego, oznaczające słyszeć, słuchać, przesłuchiwać, badać. Polega ono na ocenie i weryfikacji z zamiarem upewnienia się czy pozyskane lub posiadane informacje są rzetelne i wiarygodne.

Pojęcie audytu wewnętrznego zawarte w ustawie o finansach publicznych ulegało zmianie wraz z kolejnymi nowelizacjami ustawy. Dokonywanie ciągłych zmian w audycie wewnętrznym w jednostkach sektora finansów publicznych jest przejawem tego, że audyt wewnętrzny zakorzenił się w polskim ustawodawstwie, a także odgrywa coraz większą rolę w działalności jednostek administracji publicznej. Jednakże ustawodawca nie potrafi znaleźć dla niego właściwej formuły. Wprowadzonych zmian w ustawodawstwie polskim nie można jednak oceniać negatywnie, wręcz przeciwnie – porządkują one zagadnienia, które do tej pory budziły zastrzeżenia i wątpliwości. *Wyda się, że istotną sprawą jest kwestia*

uprawnień kontrolerów Najwyższej Izby Kontroli wobec audytorów wewnętrznych oraz wykonywanej przez nich pracy.

Należy podzielić pogląd Autorki, że audyt wewnętrzny odrywa kluczową rolę w zarządzaniu systemem analizy ryzyka oraz bada i ocenia adekwatność, skuteczność i efektywność systemów kontroli wewnętrznej, których celem jest eliminowanie lub ograniczanie takiego ryzyka. Audyt wewnętrzny wpływa na sprawność i skuteczność wykonywanych zadań publicznych i celów ustawowych przez organy jednostek samorządu terytorialnego.

Proces zarządzania ryzykiem odrywa znaczącą rolę w działalności audytu wewnętrznego. Ważnym elementem jest opracowanie rocznego planu audytu, gdzie wówczas jest dokonywana identyfikacja występujących ryzyk i ich ocena.

Pojęcie ryzyka, które jest pojęciem interdyscyplinarnym i posiada dwa oblicza, tj. aspekt negatywny – ryzyko czyste lub obiektywne oraz pozytywny – ryzyko spekulacyjne, czyli aspekt subiektywny. Pojęcie ryzyka jest skorelowane z wieloma innymi pojęciami takimi jak: niepewność, prawdopodobieństwo, niebezpieczeństwo czy hazard. Dla jednostek sektora finansów publicznych, pojęcie ryzyka wiąże się z pojęciem straty, a ryzyko oznacza nieosiągnięcie wyznaczonych celów i zadań.

Podkreślenia wymaga, iż w przeciwieństwie do sektora biznesu, zarządzanie ryzykiem w jednostkach sektora finansów publicznych jest to ciągle nowe zjawisko, na przykład wymienione jako jeden ze standardów kontroli zarządczej w załączniku do Komunikatu nr 23 Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2009 r. (Dz.U. MF z dnia 30 grudnia 2009 r. Nr 15, poz. 84.) oraz w komunikacie Nr 6 Ministra Finansów z dnia 6 grudnia 2012 r. (Dz.U. Min. Fin. z 2012 r. poz.56) w sprawie szczegółowych wytycznych w zakresie planowania i zarządzania ryzykiem.

Sektor publiczny został zobligowany do zarządzania ryzykiem i tym samym do ochrony środków publicznych. Jak podkreśla Autorka, przywołując literaturę przedmiotu audytor wewnętrzny w jednostkach samorządu terytorialnego w sytuacji zmieniających się uwarunkowań powinien doradzać kierownikowi badanej jednostki w zakresie identyfikacji nowych czynników i potencjalnych obszarów ryzyk, czy rekomendować środki zabezpieczające przed nimi.

Warto w tym miejscu podkreślić, iż zadaniem audytora jest rozpoznanie czynników, które mogą przyczynić się do powstania ryzyka: *czynniki zewnętrzne*, tj. czynniki finansowe ryzyka (budżetowe, inwestycyjne, rzetelność sprawozdań), *operacyjne czynniki ryzyka* (informacja – integralność baz danych, poufność danych, czy działalność podstawowa –

presja na kierownictwo, fluktuacja pracowników), *jakość zarządzania* (zespoły zarządzające, organizacja – plany strategiczne, prognozy, kwalifikacje pracowników, struktura organizacyjna, funkcjonowanie kontroli wewnętrznej) zob: E. Chojna – Duch, *Audyt wewnętrzny, Rachunkowość budżetowa*, Warszawa 2005, K. Czerwiński, *Audyt wewnętrzny*, Warszawa 2004.

Zatem źródłem tych czynników może być zarówno jednostka jak i otoczenie zewnętrzne. Czynniki powinny obejmować wszelkie priorytetowe czynności oraz zdarzenia, które występują w danej jednostce, tak aby móc zapewnić wszechstronność oceny ryzyka.

Do tez Autorki należałoby dodać, iż nie ma uniwersalnego sposobu redukcji ryzyka do minimum, zwłaszcza, że towarzyszy ono podejmowaniu każdej decyzji w administracji publicznej.

W zasadzie podzielam ustalenia i poglądy w tej części rozważań a w szczególności tezę, iż istnieje fundamentalna różnica pomiędzy kontrolą finansową a kontrolą zarządczą oraz audytem wewnętrznym. Kontrola zarządcza wymaga kompleksowego podejścia w zarządzaniu jednostką, odchodząc od tradycyjnego legalizmu, czyli kontrolowania przede wszystkim pod względem gospodarności, celowości i rzetelności wydatkowania środków publicznych. Kontrola zarządcza, ma za zadanie stworzyć menedżerski model zarządzania jednostkami samorządu terytorialnego.

Omawiając podstawową siatkę pojęć i terminy ustawowe Autorka przekonująco wyjaśniła zdefiniowane w ustawie kluczowe pojęcie audytu wewnętrznego, wykazując się przy tym znajomością poglądów przedstawicieli nauki prawa administracyjnego czy prawa finansowego i prezentując własne stanowisko.

Rozdział drugi pracy dotyczy organizacji prawnej i funkcjonowania audytu wewnętrznego w jednostkach samorządu terytorialnego, gdzie skoncentrowano się na specyfice regulacji prawnej dotyczącej zachowania niezależności i obiektywizmu audytu jako instrumentu wspierającego kierownika jednostki w skutecznym zarządzaniu. Autorka przede wszystkim zwraca uwagę, iż niezależność i obiektywizm przejawia się głównie w bezpośredniej podległości audytu kierownikowi jednostki, który nie będzie wpływał na sposób prowadzenia czynności oraz sporządzenie jej wyników (...). Warunkiem prawidłowego funkcjonowania audytu wewnętrznego są odpowiednio sformułowane postanowienia regulaminów organizacyjnych.

Ważną częścią rozważań w rozdziale drugim stanowią zagadnienia dotyczące odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych w wyniku zaniechania prowadzenia audytu wewnętrznego wskutek niezatrudnienia audytora wewnętrznego albo

niezawierania umowy z usługodawcą (szerzej nt. zob: B. Cudowski (red.), *Odpowiedzialność, jako instrument zapewnienia prawidłowego funkcjonowania samorządu terytorialnego (O potrzebie badań)*, WSA w Białymstoku, Białystok 2006, a także J. Glumińska – Pawlic, *Kontrola i nadzór nad gospodarką finansową jednostek samorządu terytorialnego*, [w:] *Organizacja prawna administracji publicznej* pod redakcją Lidii Zacharko, Wyd. U.Śl., Katowice 2013 r.).

W rozdziale II zaprezentowano także model audytu wewnętrznego jako instytucji kształtującej m.in. system zarządzania ryzykiem, jednocześnie koncentrując się na specyfice zasadniczych regulacji, jakim są standardy audytu wewnętrznego dla sektora finansów publicznych.

Należy skonstatować, iż procesy prywatyzacyjne i zmiany w modelu realizacji zadań publicznych na stopniach samorządu terytorialnego implikują zmiany w systemie kontroli administracji publicznej, w tym audytu wewnętrznego.

Zdaniem G. Petersa, jedną z najbardziej charakterystycznych cech współczesnego państwa jest zacieranie się granic między tym, co prywatne i tym, co publiczne (G. Peters, *Administracja publiczna w systemie politycznym*, Warszawa 1999, s. 33 i nast.). To, co odróżnia administrację publiczną od podmiotów rynku to odmiennność celów.

Prywatyzacja zadań publicznych stała się jednym z ważnych czynników kształtujących administrację publiczną. Zmieniła pozycję i rolę administracji publicznej z bezpośredniego wykonawcy na organizatora i gwaranta publicznego ich realizacji. Prywatyzacji podlegają podmioty administracji, zadania publiczne, sposób ich realizacji (zob: L. Zacharko, *Prywatyzacja zadań publicznych gminy. Studium administracyjno-prawne*, Katowice 2000).

W warunkach urynkowienia należy jednak egzekwować jakość oraz dostępność usług, stąd należy szukać wciąż nowych instrumentów procesu wspomagającego kontrolę zarządczą, tj. w postaci audytu wewnętrznego.

W rozdziale trzecim podjęto problematykę zasad realizacji audytu wewnętrznego, tj. od etapu wstępnego, planowania czynności audytu, poprzez dokumentowanie audytu wewnętrznego, kończąc na sprawozdawczości i ocenie zaleceń. Ocena działania jednostki samorządu terytorialnego nie może ograniczać się jedynie do informacji uzyskanych wyniku przeprowadzonej wewnętrznej kontroli instytucjonalnej. Niezmiernie cenny w tej kwestii jest niezależny i profesjonalny ogląd jednostki z zewnątrz.

Należy podkreślić, iż kontrola zarządcza jest ściśle powiązana z instytucją audytu wewnętrznego w polskim samorządzie terytorialnym, która została nieco zmarginalizowana i nie doczekała się realizacji skutecznych narzędzi prawnych. Podstawę dla tych jednostek

powinien stanowić jednolity model zarządzania ryzykiem, tj. ujednolicenie zasad i wymogów kreowania tego systemu i zadań w sposób zgodny z prawem, efektywny, oszczędny i terminowy (art. 68 ust. 1 u.o.f.p.). Prawidłowe funkcjonowanie kontroli zarządczej możliwe jest jedynie w przypadku zaangażowania każdego z pracowników w realizację powierzonych zadań i nałożonych obowiązków.

Dokonując analizy zasad realizacji audytu wewnętrznego Autorka umiejętnie wykorzystwała poglądy doktryny, a także orzecznictwo sądów administracyjnych, bardzo często zajmuje własne stanowisko, zawsze dobrze udokumentowane.

Rozdział czwarty dotyczy zagadnienia audytu wewnętrznego jako elementu wspomagającego procedurę wydania decyzji administracyjnych. Autorka wskazuje, iż audytorzy wewnątrzni niechętnie podejmują się realizacji zadań w tym obszarze, który jak należy dodać jest istotną częścią wykonywania ustawowych przez organy jednostek samorządu terytorialnego. Z badań przeprowadzonych przez Autorkę tylko w 10% badanych jednostek samorządu terytorialnego procedura wydawania decyzji administracyjnej była objęta audytem wewnętrznym.

Na szczególną uwagę w tej części zasługują rozważania Autorki dotyczące problematyki terminowości załatwiania spraw administracyjnych, instytucji ponaglenia (bezczynność i przewlekłość prowadzonego postępowania administracyjnego), prawidłowości upoważnień do wydawania decyzji administracyjnych, a także niezrealizowanych zamierzeń ustawodawcy dotyczących uproszczenia procedur administracyjnych.

W dniu 1 czerwca 2017 r. weszła w życie ustawa z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r. poz. 935). W przepisach ustawy przyjęto rozwiązania zakładające konieczność dokonania przeglądu przepisów prawa regulujących postępowania administracyjne w zakresie dwuinstancyjności wobec art. 127 § 1 K.p.a. przez ministrów kierujących działami administracji rządowej w zakresie swojej działalności, w terminie 2 lat od wejścia w życie przedmiotowej nowelizacji. Ustawa z dnia 7 października 2022 r. o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców, Dz.U. z 2022 r. poz. 2185 oraz kolejna ustawa z dnia 25 lipca 2025 r. o zmianie niektórych ustaw w celu uproszczenia procedur administracyjnych oraz wsparcia przedsiębiorców, Dz.U. z 2025 r. poz. 1168 nie w pełni zrealizowały zapowiedzi ustawodawcy.

Jak dodaje Autorka sądy administracyjne w wielu orzeczeniach odwołują się do roli kontroli zarządczej w administracji publicznej wskazując na jej niedostatki, co implikuje wadliwość prowadzonych postępowań administracyjnych.

Sądy administracyjne w tezach wyroków podkreślają, iż nieprzestrzeganie standardów kontroli zarządczej oraz wadliwie procedury wewnętrzne w jednostce mogą prowadzić do naruszenia praw strony w postępowaniu.

Należy przychylić się do wniosku Autorki, iż audyt wewnętrzny poprzez ocenę kontroli zarządczej w zakresie załatwianych spraw administracyjnych może w znaczący sposób przyczynić się do załatwiania spraw zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Zakres audytu wewnętrznego ma charakter wielowymiarowy i dotyczy wszystkich poziomów struktury organizacyjnej danej jednostki, wszystkich czynności organizacyjnych, tj. działań finansowych, operacyjnych, administracyjnych, kierowniczych i innych.

W tym miejscu nasuwa się zasadnicze pytanie o roli audytu wewnętrznego jako elementu wspomagającego procedurę wydawania decyzji administracyjnego, w kontekście nowych globalnych standardów audytu wewnętrznego IIA, które obowiązują od 9 stycznia 2025 r. Audyt planuje, zarządza, kieruje i jest odpowiedzialny. Audyt wewnętrzny jakości – to audyt wewnętrzny, który stosuje standardy, ale jest również skutecznym audytem.

Podsumowanie wyników badawczych dysertacji ma miejsce w zakończeniu pracy. Zakończenie pracy zawiera szereg wniosków *de lege lata* jak i *de lege ferenda*, które podkreślają, iż audyt wewnętrzny w jednostkach sektora finansów publicznych zaczyna odgrywać coraz większą rolę z uwagi na fakt, że jest on wynikiem poszukiwań odpowiednich instrumentów dla wzmocnienia szeroko rozumianej kontroli wewnętrznej i wywieranych coraz większych nacisków ze strony Unii Europejskiej, które sprowadzają się do wykształcenia odpowiedniego systemu gospodarowania środkami publicznymi, w tym w szczególności środkami pomocowymi. Prawidłowe podejście do audytu wewnętrznego powinno łączyć w sobie cechy nowego spojrzenia na funkcjonowanie państwa, zgodnie z którym obywatelom zapewnia się usługi i dobra na najwyższym poziomie.

Autorka również zwraca uwagę na plany Ministerstwa Finansów, które opracowało 66 działań w latach 2024 – 2027 r. dotyczące wzmocnienia audytu wewnętrznego polegającego na poszerzeniu monitoringu i raportowania samorządu terytorialnego wraz z krytycznym stanowiskiem m.in. Zarządu Śląskiego Związku Gmin i Powiatów w zakresie naruszenia zasady samorządności. Odnosząc się do tych zamierzeń pragnę zwrócić uwagę m.in. na art. 274 ust. 3 ustawy o finansach publicznych, który stanowi, iż audyt wewnętrzny prowadzi się w jednostkach samorządu terytorialnego, jeżeli ujęta w uchwale budżetowej jednostki samorządu terytorialnego kwota dochodów i przychodów lub kwota wydatków i rozechodów przekroczyła wysokość 40.000 tys. zł.

Konkluzje końcowe

Recenzowana rozprawa opiera się na bardzo bogatej i dobrze wykorzystanej bazie literaturowej obejmującej ponad 485 pozycji, uzupełnionej wykazem licznych orzeczeń sądów administracyjnych.

Periodyzacja bazy literaturowej obejmuje cenne i inspirujące pozycje dogmatyki prawno-administracyjnej w szczególności prace: J. Blicharz, B. Dolnickiego, J. Głumińskiej – Pawlic, E. Knosali, I. Lipowicz, M. Stahl, H. Izdebskiego, M. Kuleszy, M. Małeckiej-Łyszczyk oraz literaturę zagraniczną znajdującą odniesienie stosownie do potrzeb wynikających z problematyki merytorycznej pracy.

Rozprawa doktorska mgr Katarzyny Hady – Głowiak napisana została z dużą dyscypliną w operowaniu precyzyjną terminologią prawniczą, chociaż zdarzają się drobne uchybienia językowe, np. s.298.

Kończąc uwagi recenzyjne pragnę podkreślić, iż Autorka dokonała przekonującej analizy administracyjno-prawnej audytu wewnętrznego w jednostkach samorządu terytorialnego. W dysertacji umiejętnie została również pokazana ciągłość dorobku teoretycznego dotyczącego istoty pojęcia audytu wewnętrznego oraz pojęcia samorządu terytorialnego.

Praca doktorska mgr Katarzyny Hady – Głowiak zaprojektowana została na gruncie pogłębionej, uporządkowanej i dobrze przetworzonej wiedzy merytorycznej Autorki.

Reasumując, przedłożona do recenzji rozprawa doktorska stanowi oryginalne rozwiązanie ważnego problemu naukowego, a jej Autorka wykazała się wiedzą prawniczą, w szczególności w zakresie prawa administracyjnego.

Na pozytywną ocenę naukowo-merytoryczną zasługuje przyjęte przez Autorkę rozległe, ale wyraźnie określone pole analizy naukowej, prowadzonej przy zastosowaniu dojrzałego warsztatu badawczego. Przyjęta przez Doktorantkę treść i konstrukcja pracy świadczą o dobrej wiedzy i znajomości warstwy prawno-normatywnej, instytucjonalnej i funkcjonalnej.

Należy podkreślić, iż podejście do zagadnień analizowanych w rozprawie jest oryginalne i wnosi do dyskusji nowe myśli i propozycje.

Tym samym rozprawa doktorska mgr Katarzyny Hady – Głowiak nt. *Administracyjno-prawne aspekty audytu wewnętrznego w administracji samorządowej*, Kraków 2025, ss.370. spełnia przesłanki z art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571) i może być przedmiotem dalszych czynności i dopuszczenia do publicznej obrony.

Praca doktorska mgr Katarzyny Hady- Głowiak zasługuje na wyróżnienie.

Katowice, dn. 3.11.2025 r

Prof. dr hab. Lidia Zacharko

